

BVD - Nieuwsbrief 99-4

14 september 1999

INHOUD:

Een beschouwing over **dierenactivisme in Nederland.**

dierenactivisme.

Beschouwing over de **troonswisseling in Marokko**

Onrust binnen Molukse gemeenschap in Nederland

DIERENACTIVISME: Prioriteit nummer 1

"Om economische sabotage te plegen bij diegenen die profiteren van het misbruik en de exploitatie van dieren". (Richtlijn van ALF en DBF)

Dierenactivisme: ' taak voor de BVD'

Naar aanleiding van de recente aanslagen van dierenactivisten (Rode Haan en Animal Liberation Front) en de daaropvolgende vragen uit de Tweede Kamer, gaan wij in op de rol van de Binnenlandse Veiligheidsdienst inzake gewelddadige vormen van het dierenactivisme. Sinds 1995 is Nederland opgeschrikt door een behoorlijk aantal aanslagen. Een overzicht treft u aan op de pagina's 4 en 5.

-Er is sprake van een *ernstige* verstoring. Brandstichtingen en -aanslagen hebben doorgaans een grote impact, zeker wanneer daarbij mensenlevens in het geding kunnen zijn. Dat was ook de voornaamste reden dat de activisten **Kocera** en **Van der Laan** van het Right Animal Treatment (RAT)/Animal Justice Front (AJF) gevangenisstraffen van tweeënehalf en anderhalf jaar kregen.

De activiteiten van Rode Haan en het Animal Liberation Front (ALF) vonden weliswaar veelal plaats op industrie-terreinen maar het is bijvoorbeeld niet ongebruikelijk dat vrachtwagenchauffeurs, voorafgaande aan een vroege rit, de nacht doorbrengen in hun eigen voertuig.

-De acties zijn daarnaast *clandestien* te noemen. De aanslagen worden in het geheim voorbereid en onverwachts uitgevoerd.

-De acties van het Animal Liberation Front, de Animal Right Activists (ARA), Dierenbevrijdingsfront en zelfs ook die van de mogelijk buiten het activistenwereldje gesitueerde Rode Haan hebben een *politiek oogmerk*.

Het ARA bijvoorbeeld koppelt in een van haar publicaties '*Vlees eten = rechts!*' de consumptie van vlees direct aan de '*door het kapitalisme gefinancierde globale uitbuiting, die gepaard gaat met onderdrukking van minderheden*'. Tevens hebben zij in publicaties blijk gegeven van een gedeelde visie ten aanzien van de samenleving die zij wensen, hetgeen 'Leidmotief' is voor hun handelen: '*Onze samenleving is gebaseerd op bepaalde machtsverhoudingen. Binnen instituten zoals de staat is macht in handen van een klein groepje mensen die beslissingen nemen op de korte of de lange termijn. De meeste mensen hebben geen inspraak en feitelijk geen macht over situaties die ook betrekking op hun hebben. Wat ARA wil is de macht breken van dat kleine groepje mensen. (...)Niemand mag de macht over een ander hebben, of het nu mens of dier is.'*

Het Dierenbevrijdingsfront stelt in de claimbrief na de aanslag te Ermelo op 11 juli 1999: '*zolang dierenmoordenaars beschermd worden door wetten die niet deugen, zullen dieren moeten beschermd worden door mensen die voor de wet niet deugen.*'

De groeperingen willen, zoals ze zelf aangeven, niet langer legaal ageren tegen door de Nederlandse wetgeving goedgekeurde zaken als bio-industrie. Door middel van hardere actie, soms in de vorm van aanslagen, wil men op een snellere manier komen tot verwerkelijking van zijn idealen.

-Er is sprake van *systematiek*. Niet alleen qua doelen - Rode Haan versus transporteurs van pluimvee (-producten) - maar ook qua regie. Het gaat om gelijkgezinde personen met gelijke doelen. Net als in Scandinavië, België en Oostenrijk is ook bijvoorbeeld het ALF sprake van gelijkgezinde personen die hun Britse geestverwanten navolgen in ideeën en actievormen.

-Het *weerstandsvormogen* van de belangendrager *schiet vaak te kort*. Er zijn voor de activisten wel honderden logische doelen en de voorbereiding van acties onttrekt zich aan het oog van de overheid. Dit impliceert dat de overheid bij gebrek aan adequate informatie niet in staat is aanslagen te voorkomen of potentiële daders op hun gedrag aan te spreken.

Dierenbevrijdingsfront

Deze, waarschijnlijk niet aan het 'oude' DBF (voor 1993) gelieerde, actiegroep kan de Nederlandse variant van het Animal Liberation Front worden genoemd. Hun website is dan ook www.animal-liberation.net/netherlands en zij zeggen dat zij bestaan uit '*losse cellen die illegaal actievoeren tegen dierenmisbruik*'. De meest recente brandaanslag (11 juli 1999) op een kippenverwerkingsbedrijf te Ermelo (gehele bedrijf en twee vrachtwagens afgebrand, miljoenen gulden schade) is door deze organisatie opgeëist.

Een Dier Een Vriend (EDEV)

Dit is de nieuwe actiegroep van voormalig DBF-woordvoerder en oud-PETA-directeur **Geoffrey Deckers**.

Animal Rights Activists (ARA)

Deze organisatie heeft haar hoofdzetel in Amsterdam, maar is ook in Utrecht en Zwolle actief. Het gaat hier om een groep 'echte', links-radicale, activisten die op enigerlei wijze kunnen worden gelieerd aan organisaties en instituten als de **Fabel van de Illegaal**, **Euro-DusNie** en **Ravage**.

Radikale Akties:

- 17-12-1993 -Kiel-Windeweer; brandstichting vrachtauto's ned. Postduiven org. door Rode Haan
1995 -Barneveld; brandstichting vrachtauto's pluimveetransporteur van der Pol door Rode Haan
19-05-1995 -Breda; anti bont actie
12-10-1995 -Breda; McDonalds
19-10-1995 -Breda; McDonalds
nov. 1995 -actie tegen circusvoorstelling Foster Partents Plan door PETA
maart 1996 -Horst; actie tegen verstrekken vergunning proefdierfokkerij door proefdiervrij
sept. 1996 -Putten; brandstichting vrachtauto's pluimveetransporteur van der Pol
12-03-1997 -publieksactie door Bond voor Dieren
23-04-1997 -Amsterdam; bezettingsactie faculteit biologie universiteit door PETA
07-05-1997 -Nijmegen; actie bij opening dierenlaboratorium universiteit, mogelijk door PETA
11-08-1997 -Nijmegen; bekladding dierenlaboratorium universiteit
23-07-1997 -Rotterdam; vernieling bont/lederhandel mogelijk door PETA
09-10-1997 -Zuilichem; confrontatie leden dierenbevrijdingsfront met schapenboeren
23-12-1997 -Schaijk; bezetting kantoor Int. Quality Packet door Animal Peace
04-01-1998 -Barneveld; brandstichting vrachtauto's pluimveetransporteur van der Pol door Rode Haan
09-01-1998 -Hoogeveen; brandstichting slachterij Wildeboer door jonge vegetariers
21-03-1998 -Meerlo; vernieling nertsenfarm
21-03-1998 -Oirle; vernieling pluimveebedrijf door Dierenbevrijdingsfront
16-04-1998 -Leiden: bestorming/vernieling McDonalds Leiden door deelnemers animal-rights
gathering Eurodusnie Leiden
08-08-1998 -Maastricht; vernieling bedrijfsauto's ihkv. dierenactivisme
sept. 1998 -Maastricht; actie proefdiercentrum universiteit
04-10-1998 -Kessel; actie bij nertsenfokkerij door bont voor dieren
05-10-1998 -Amsterdam; brandstichting auto's slagerij Fontijn
okt. 1998 -Dedemsvaart; poging brandstichting vrachtauto's pluimveebedrijf Plucon
19-10-1998 -Rijswijk; bezetting Bio Primaat Research Centre
jan. 1999 -Geleen; brandstichting McDonalds Geleen door de Rode Haan
28-01-1999 -Maastricht; mog. voorbereiding actie tegen centrale proefdiervoorziening universiteit
21-02-1999 -Amsterdam: brand bij universiteit mogelijk door Dierenbevrijdingsfront
02-03-1999 -Meijel; bevrijdingsactie 3700 nertsen uit fokkerij
18-03-1999 -Putten; bevrijdingsactie 50 nertsen uit fokkerij door ALF
17-05-1999 -Nootdorp; bevrijdingsactie nertsen uit fokkerij
12-06-1999 -Bodegraven; brandstichting vrachtauto's Domburg Vlees door ALF
04-07-1999 -Dedemsvaart: brandstichting vrachtauto's Plukon Poultry BV door Rode Haan
11-07-1999 -Ermelo; brandstichting Poultry Trading Brinky opgeëist door Dierenbevrijdingsfront

Bekladdingen VLEES IS MOORD:

16-07-1995 te Groningen; vrachtauto's Groninger vleescentrale
23-07-1995 te Groningen; vrachtauto's Groninger vleescentrale
12-10-1997 te Sittard; Edah Supermarkt
31-10-1997 te Nuth; geluidscherm A-76
30-11-1997 te Hoogeveen; bedrijven in vleesindustrie
30-11-1997 te Druten; vleesverwerkingsbedrijf Hendrix
30-07-1998 te Geleen; meubelzaak
01-11-1998 te Cuijk; Hencu pluimveeverwerkingsindustrie

Bommeldingen McDonalds vestigingen in Nederland:

14-11-1997 te Amsterdam
25-09-1998 te Amsterdam
27-10-1998 te Breda door ALF
02-01-1999 te Best door ALF
02-01-1999 te Den Haag
06-01-1999 te Leidschendam
07-01-1999 te Venlo
07-01-1999 te Venray
08-01-1999 te Emmen
10-01-1999 te Geleen

Demonstraties:

27-06-1995 te Breda door PETA
28-06-1995 te Heerlen door PETA
29-08-1995 te Breda door Peta
08-07-1997 te Heerlen door Dierenbelangen
15-04-1998 te Rijswijk BPRC door deelnemers animal rights gathering Eurodusnie Leiden
16-04-1998 te Amsterdam bij slachthuis door deelnemers animal rights gathering Leiden
08-08-1998 te Orsbach door autonome tierrecht grupe Aken
16-10-1998 te Geleen McDonalds
05-12-1998 te Amsterdam tegen bont/vlees/bio-industrie en vivisectie door Animal Defence League
27-01-1999 te Amsterdam bij Proctor & Gamble door Peta
02-03-1999 te Leidschendam tegen circus Renz door dieren buiten spel
24-04-1999 te Rijswijk tegen BPRC
28-04-1999 te Amsterdam tegen AMC waar een lezing gegeven wordt
29-04-1999 te Gorinchem tegen Russisch staatscircus door dieren buiten spel

ACTIES IN BELGIË

Nederland en met name België, worden de laatste jaren geteisterd door aanslagen van dierenactivisten.

De nadruk ligt daarbij op vestigingen van McDonalds maar ook de vleeshandel en slachterijen worden getroffen door vooral brandaanslagen.

In januari 1999 werd getracht een McDonalds-vestiging in Geleen in brand te steken. In het activistenblad *Ravage* werden flarden van de claimbrief afgedrukt, waaruit kon worden opgemaakt dat de afzender Vlaamse 'roots' moest hebben. De activisten noemden zich bij deze aanslag **ALF De Rode Haan**, een naam die eerder bij aanslagen in België was gebruikt, maar ook een naam die bij een brandaanslag in Merksem (McDonalds, 13 augustus 1999) opdook, toen voorzien van de aanvulling **Nederland**. De claimbrief voor de brandaanslag te Merksem was geschreven door een Nederlandstalig persoon, waardoor daar het accent geheel op de Nederlandse deelname kwam te liggen. Een bezoek van een delegatie van de Veiligheid van de Staat (Belgische zusterdienst) op 26 augustus 1999 aan leden van het team *Koers2000* wierp meer licht op deze laatste aanslag. Een 'open brief' van ALF De Rode Haan in het dagblad *De Morgen* van 13 juli 1999 was een regelrechte eye-opener.

De 'open brief'

In de 'open brief' aan *De Morgen* vertelt de zegsman in wollig Vlaams dat De Rode Haan zijn eerste acties in Nederland startte, *"doch de grond werd er daar ons te heet en we werden verplicht om een andere locatie te zoeken voor onze activiteiten, liefst zover mogelijk buiten onze woonplaats"*. Men heeft eerst in Antwerpen leuzen gekalkt bij slagers en op vrachtwagens (*"meat means murder"*, *"ALF"*) en *"kort daarna zijn we terug afgezakt naar daar, deze maal om brand te stichten bij het bedrijf Belgemeat"*.

De (Nederlandse?) activisten vervolgen hun relaas: *"Omdat Antwerpen voor ons een ideaal actieterrein was inzake vluchtwegen richting Nederland en overnachting bij vrienden besloten we om in België actie te blijven voeren, zij het wel tegen McDonalds"*.

De schrijver van de brief claimt vervolgens de brandaanslagen tegen Quick in Kontich, McDonalds in Antwerpen (Tenierplaats) en Quick in Berchem. Bij deze laatste twee werd de 'cel' gesplitst in twee groepjes. Sommige acties werden overigens in een 'opeisingbrief' kenbaar gemaakt aan ALF-Engeland. Naast deze aanslagen worden ook die tegen Quick-Borsbeek, een object in Schoten en McDonalds in Puurs geclaimd. Vervolgens wordt het eind 1998, begin 1999 en *"toen zijn we begonnen bommeldingen te doen over gans Zuid-Nederland, waarbij verschillende filialen moesten ontruimd worden; ook stichtten wij brand bij de McDonalds in Geleen"*.

Na een lange rustpauze werden McDonalds in St. Niklaas, een pluimveeslachterij in Lint (twee maal) en vleesverwerkingsbedrijf Schots in Kontich het slachtoffer.

Ook eist men de brandstichting op in "Dedemsvoort" (zoals deze Vlamingen Dedemsvaart aanduiden), die door Koers2000 met gegronde redenen werd toegedicht aan de in Noord-Nederland actieve **Rode Haan**. Mogelijk wil ALF De Rode Haan zich meer toedichten dan de acties die werkelijk werden uitgevoerd. Dit gebeurde mogelijk ook bij (sommige) acties in Antwerpen die op de televisie werden geclaimd door twee jongedames, Anja en Lindsey. De open brief zegt dienaangaande: *"Toen gebeurde er iets raars; in België verschenen twee gemaskerde personen op TV die al de acties op zich namen, waarom ze dit deden is voor ons nog steeds een raadsel. Kort daarop werden die twee opgepakt en opgesloten. (..) Kort daarop werd nog een derde persoon opgesloten, die eveneens niets met onze brandstichtingen te maken had"*.

Aanknopingspunten

De passage over het te heet worden van de grond in Nederland en het daarom verplaatsen van de acties naar België zou kunnen duiden op betrokkenheid van Kocera en Van der Laan, de enige dieren-activisten in Nederland die tot nu toe met echt met justitie in aanraking geweest. Zij werden tot respectievelijk 2,5 en 1,5 jaar veroordeeld.

De laatste grote aanslag in Merksem (13 augustus) werd, zoals gezegd, geclaimd door ALF De Rode Haan Nederland. Er kwam echter bij de Rijkswacht in Geel een anonieme melding binnen dat de aanslag was *'opgezet vanuit Vlaanderen en Nederland maar uitgevoerd door leden van een cel uit het Verenigd Koninkrijk'*.

DE TROONSWISSELING IN MAROKKO

Situatieschets

Koning Hassan II, die op vrijdag 23 juli jl. overleden is, was deze maand net zeventig jaar geworden.

Gedurende acht en dertig jaar heeft hij als absoluut vorst geregeerd. Hij laat een stabiel land achter waarin de verschillende etnische groepen het redelijk met elkaar kunnen vinden en waarin de militairen, de linkse krachten en de moslim-fundamentalisten in toom worden gehouden dankzij een goedwerkend inlichtingen- en repressie-apparaat.

Het is Hassan II tijdens zijn regeerperiode niet gelukt een oplossing te vinden voor de vele problemen van zijn land op sociaal en economisch gebied. Marokko kampt met een gigantische werkloosheid, het arbeidsrecht maakt ontslag welhaast onmogelijk, de corruptie tiert welig, het onderwijsstelsel is vastgelopen als gevolg van de gedwongen arabisering in de jaren zeventig, het analfabetisme is het hoogst van de hele Maghreb en de kwestie van de Westelijke Sahara sleept zich alsmaar voort.

De nieuwe koning

De hierboven geschetste problemen worden nu doorgeschoven naar de nieuwe koning die tot het einde van de officiële rouwperiode van veertig dagen niet Mohammed VI, maar de naam Mohammed, zoon van Hassan droeg. Hij erft intussen de titels die de Alaouten-dynastie sieren sinds 1666: *al sultan* (wereldlijk gezag), *al emir* (militair leider) en *amir al mouminin* (gebieder der gelovigen). Deze laatste titel is in de Marokkaanse grondwet verankerd. Meteen na de troonsbestijging van de nieuwe vorst, enkele uren na het overlijden van Hassan II, legden prinses, raadgevers van de koning, ministers en andere hoogwaardigheidsbekleders, onder wie de oelama (deskundigen op het gebied van het islamitisch recht) de eed van trouw af. Volgens onbevestigde berichten ontbraken bij deze ceremonie de leider van de oelama en een vertegenwoordiger van het leger. De persoonlijkheid van de 36-jarige koning is een grote onbekende. Het staat vast dat hij na zijn rechtenstudie stages volgde bij de EU en de VN, waarna hij slechts enkele protocollaire functies toebedeeld kreeg van zijn vader en veel tijd doorbracht in nachtclubs. Volgens sommige berichten zou hij een sociaal bewogen man zijn. Markante of diepzinnige uitspraken van hem zijn echter niet bekend. Deze apolitieke maagdelijkheid, zoals een Marokkaanse politicoloog het noemde, kan hem wel voor problemen plaatsen, maar hij heeft tevens één groot voordeel: zeer in tegenstelling tot zijn vader kleeft er geen bloed aan zijn handen.

De koers die de nieuwe vorst zal willen varen, zal duidelijk blijken uit de mensen die hij om zich heen zal verzamelen om Marokko te besturen. Zal hij zijn steun zoeken bij dezelfde mensen die zijn vader hebben gediend? Of zal hij zich omringen met vertegenwoordigers van een jongere generatie? Als hij bijvoorbeeld de huidige minister van Binnenlandse Zaken, de almachtige Driss Basri, op zijn post handhaaft, wordt het duidelijk dat de conservatieve koers de overhand krijgt. Maar als de koning hem ontslaat, zal dat door iedereen als een krachtig signaal worden opgevat, omdat Basri het symbool bij uitstek is van het autoritaire regime dat door de meerderheid van de Marokkanen verfoeid wordt.

Effecten in Nederland

Voor Nederland en de Marokkaanse gemeenschap in ons land lijkt de troonswisseling nog niet van directe betekenis te zijn. In politiek opzicht zal vooralsnog alles bij het oude blijven zolang de nieuwe koning zijn eigen koers nog niet heeft bepaald. Op langere termijn is te verwachten dat de algemeen als onvermijdelijk geachte veranderingen op economisch gebied een gunstig effect kunnen hebben op de wederzijdse interstatelijke verhoudingen. Het geleidelijk invoeren van sociale en politieke maatregelen om de armoede in Marokko te verminderen, kan tot een verminderde, al dan niet legale emigratie in de richting van West-Europa en dus Nederland leiden. Ook de animo om te remigreren zal dan weer nieuw leven ingeblazen kunnen worden.

De verwachte ingrepen van de Marokkaanse regering op economisch en sociaal gebied zullen veel geld kosten. Een deel van het benodigde kapitaal zou gevonden kunnen worden in het afslanken van het staatsapparaat.

Marokkaanse reacties in Nederland

Binnen de Marokkaanse gemeenschap komen reacties los over de manier waarop in Nederland de dood van Hassan II en het nieuws over de vermeende homoseksualiteit van zijn opvolger, behandeld is. De betrekkelijk lichte samenstelling van de Nederlandse delegatie naar de begrafenisplechtigheid in Rabat wordt als een gemiste kans ervaren om de Marokkanen in ons land te laten zien dat de gebeurtenissen in hun land van oorsprong Den Haag wel degelijk na aan het hart liggen. Daarnaast heeft het gerucht van het NOS-Journaal over de homoseksualiteit van de nieuwe koning (dat door andere media in ons land is overgenomen) tot woedende reacties geleid. Ingezonden stukken in de krant en dreiging met gerechtelijke stappen tegen de NOS illustreren de onlustgevoelens die bij een deel van de Marokkanen leven. Een aangevraagde demonstratie in Utrecht op 1 augustus jl. was gericht tegen de als tendentius genoemde berichtgeving over de Marokkaanse vorst en is te beschouwen als een openlijke adhesiebetuiging aan de nieuwe koning. De betoging, die mede georganiseerd was door een persoon die banden met de regime-getrouwe Amicales onderhoudt, is het eerste teken van een organisatie met een politieke achtergrond die zich onder de Marokkanen wil profileren rond de troonswisseling.

GROEIEND ONGEDULD BINNEN DE MOLUKSE GEMEENSCHAP IN NEDERLAND

Inleiding

Het oplaaien van het geweld op de Molukken heeft binnen de Molukse gemeenschap in Nederland tot commotie geleid. Sommige Molukkers zijn er van overtuigd dat bij de recente onlusten, evenals tijdens die van najaar 1998 en voorjaar 1999, sprake is van een grote mate van regie en orkestratie. In de optiek van veel Molukse christenen in Nederland wil de Indonesische moslim-meerderheid, met steun van het leger, op Ambon en andere eilanden de christelijke geloofsgemeenschap nog verder decimeren. Daarbij zou men en zeker het leger er zelfs niet voor terugdeinzen om de christenen tot in hun kerken te achtervolgen en af te slachten. Aldus het bij de meeste Molukkers hier gevormde beeld. Nederlandse Molukkers schromen dan ook niet de termen 'zuiveringsactie', 'uitroeiing' en 'genocide' in de mond te nemen.

De recente ontwikkelingen hebben in Nederland geleid tot een hervatting van de demonstraties, zoals die in het voorjaar plaatsvonden. Ook hebben Molukkers het voornemen om over enige tijd een delegatie naar Ambon te sturen om daar het verzet, zowel op politiek als op militair gebied, directer te helpen zich te organiseren.

Lobbyactiviteiten

Naast genoemde hervatting van demonstraties is, zoals gezegd, een zekere intensivering van het reeds bestaande politiek lobbywerk te zien, uitgesplitst in een Nederlandse en buitenlandse poot.

Men wil op eigen gelegenheid doordringen tot het hoogste *politieke* niveau. Het lijkt er sterk op dat de leden van de Molukse gemeenschap in Nederland zich niet meer willen laten afschepen met gesprekken met (hoge) ambtenaren.

Ook zijn vertegenwoordigers van de Molukse gemeenschap internationaal actief. Afgevaardigden van de RMS zoeken toenadering tot onder andere de 'Gesellschaft für bedrohte Völker', maar ook worden de Verenigde Naties en de Europese Unie benaderd.

Daarbij zal worden benadrukt dat de onlusten op de Molukken geen etno-religieuze achtergrond hebben maar dat het hier een politiek conflict betreft, waarbij eerder in termen van separatisme en onafhankelijkheid moet worden gesproken.¹

Dreiging

De aanhoudende onlusten op de Molukken en de - in Molukse optiek - blijvend lakse houding van de Nederlandse overheid hebben enkele, tot op heden ongeorganiseerde en mede daardoor voorlopig onbekende, heethoofden doen besluiten het heft in eigen hand te nemen. Zo heeft men in de nacht van 16 op 17 augustus het gemeentehuis in Moordrecht, alsmede het kantongerecht in Apeldoorn, bestookt met molotov-cocktails. Vooral bij laatstgenoemde object ontstond enige brand- en roetschade. In dezelfde nacht werd het gerechtsgebouw in Arnhem voorzien van de tekst '*Nederland, sluit uw ogen niet voor de Molukken*' en '*Belofte maakt schuld*'. Bij het Arnhemse gemeentehuis werden enige ruiten ingegooid.

Kort voor de acties werd een persverklaring uitgegeven, waarin het grote ongeduld over het uitblijven van een politieke reactie van de Nederlandse autoriteiten wordt weerspiegeld.

Van het feit dat men zich de 'nom de guerre' Vrije Zuidmolukse Jongeren heeft toegeëigend gaat enige dreiging uit, aangezien deze naam direct kan worden verbonden aan de acties in de jaren zeventig: de bezetters van de Indonesische residentie in Wassenaar (31 augustus 1970) noemden zich reeds zo. Mogelijk is met de keuze van deze naam sprake van een zekere mate van vereenzelviging met de activisten van toen. In dat geval kan worden gesproken van een zorgwekkende ontwikkeling.²

Meer gematigde Molukkers zouden voor een deel inzicht hebben in de samenstelling van de groep en doen pogingen deze jongeren te overtuigen van het feit dat dergelijke acties uiteindelijk maar heel weinig opleveren. Desondanks zou het bij de demonstratie van 19 augustus in Den Haag uit de hand lopen. Dit was voor de BVD aanleiding de regiopolitie Den Haag en het NCC hiervan op de hoogte te stellen.

¹Overigens is het de BVD bij verschillende gelegenheden gebleken dat de Molukkers op de eilanden zelf een 'onverbrekelijk deel van Indonesië' willen blijven. Het RMS-ideaal leeft daar nauwelijks. Dit tot groot ongenoegen van familie en kennissen in Nederland.

²Er zijn parallellen met vroeger. Vide onderstaand citaat uit een interview in de Haagsche Post tijdens de treinkaping in Wijster (december 1975) met Ettie Aponno, de voorzitter van de Vrije Zuidmolukse Jongeren. Hij zegt daarin onder meer: "*Ik heb een half jaar in New York gezeten als RMS-diplomaat. Toen al lobbyen in de VN-gangen. Ik maakte me geen enkele illusie, ik heb helemaal geen illusies. De RMS is werkelijkheid. Voor ons althans. Bikkelhard. Altijd ontkend door de arrogantie van de Nederlandse regering. En dat krijgen ze nu op hun brood. Dik gesmeerd*".

Ten slotte

Hoe groot intussen de vertwijfeling binnen de Molukse gemeenschap is, wordt duidelijk aan de hand van diverse emotionele uitlatingen. Een voorbeeld - voor wat het waard is - hiervan werd zeer recent vernomen uit de mond van een broer van één van daders van de treinkaping van Wijster, in december 1975. Hij riep op tot het doden van blanke Nederlanders op Ambon om zo de Nederlandse regering te dwingen stelling te nemen.

De recente gebeurtenissen en uitlatingen in Molukse kring maken duidelijk dat de opstelling van de Nederlandse regering scherp wordt gevolgd. Het was dan ook niet verwonderlijk dat de op 19 augustus in het blad Metro afgedrukte foto's van minister Peper tijdens zijn bezoek aan de Indonesische president Habibie en het aangekondigde bezoek van minister Jorritsma in het kader van de handelsbevordering negatieve reacties losmaakte.

Een inmiddels gegeven reactie van de Nederlandse regering, waarin zij haar zorg uitspreekt over het geweld op Ambon, zou naar het oordeel van de BVD een dempende werking hebben op de emoties in Molukse kringen. Hetzelfde gold voor het betrekken van de Molukse eenheidspartij in Nederland, Badan Persatuan, bij de gesprekken met minister-president Kok en de minister van Buitenlandse Zaken, Van Aartsen, op 1 september 1999.